

# צדק וניצחון במלחמה [?] המלחמה נגד איראן

## הייתה מוצדקת ומוצלחת

written by דוד מ' וינברג | 18.04.2026

מבצעי "זעם אפי" ו"שאגת הארי" השיגו את יעדיהם האסטרטגיים המרכזיים: בלימת התקדמותה של איראן לעבר יכולת נשק גרעיני, ופגיעה משמעותית בתוכנית הטילים הבליסטיים שלה [?] שתיהן איימו איום ממשי על ישראל, על מדינות ערב ועל האינטרסים המערביים.

אלו שמכחישים זאת [?] וטוענים שהמלחמה הייתה הרפתקנות פזיזה וכושלת [?] נגועים בשיקולים פוליטיים עוינים.

כדאי להיזכר בסכנה המיידית והמוחשית שהציבה איראן טרם המלחמה. ברשותה היו 440 ק"ג אורניום מועשר, קרוב דיו לרמת הנשקה, עד כי הסוכנות הבינלאומית לאנרגיה אטומית קבעה כי בידי האיראנים עלול היה להיות חומר בקיע לתשע פצצות גרעין בתוך שבוע. זאת, תוך הפרה בוטה של כל הסכם הגבלה גרעינית שעליו חתמה איראן עם המערב.

איראן גם ייצרה למעלה ממאה טילים בליסטיים מדי חודש, והתקרבה למצב שבו מלאי הטילים והמל"טים שברשותה עשוי היה להכריע את מערכי ההגנה של ישראל ושל כל בסיס אמריקאי באזור. במקביל, איראן התחילה להעביר את מתקני הגרעין וייצור הטילים שלה לבונקרים הקבורים בעומק רב מדי מכדי לאפשר תקיפה יעילה נגדם.

במאמץ צבאי משותף והיסטורי, שכלל למעלה מ-15,000 תקיפות אוויריות בששת השבועות האחרונים, ניתצו חיל האוויר האמריקאי והישראלי את מערכי ההגנה האווירית של איראן, החריבו את הצי וחיל האוויר האיראניים, השמידו משגרי טילים, מאגרי נשק ואתרי ייצור, ריסקו מפעלים ותשתיות אנרגיה שהזינו את תעשיות הגרעין והטילים הבליסטיים, חיסלו מדענים בכירים החיוניים לתוכניות אלו, נטרלו אלפי מפקדי צבא ומנהיגים של מנגנוני הדיכוי הפנימיים, וערפו את ראשי ההנהגה הרוחנית הרדיקלית שסיפקה לגיטימציה רצחנית לשאיפות ההגמוניה של איראן.

גם ללא תפיסת האורניום המועשר ברמה גבוהה של איראן (שעל פי הדיווחים נקבר בהריסות אספהאן מאז מבצע "פטיש חצות" אשתקד), סביר כי לאיראן אין בשלב זה יכולת לייצר פצצה גרעינית, שכן כל שרשרת הייצור שבאמצעותה התקדמה לעבר נשק כזה נפגעה.

המלחמה גם העמיקה את הבור הכלכלי שאיראן שקועה בו. ארצות הברית וישראל כיוונו לתשתיות דו-שימושיות משמעותיות, לרבות מתקני עיבוד פטרוכימיים ומפעלי ייצור פלדה, אשר יחדיו מהווים 15 אחוז מהתמ"ג הכולל של איראן ולמעלה מ-60 אחוז מהתפוקה התעשייתית שאינה נפט.

המצור האמריקאי הנוכחי על מצר הורמוז מאיים על קו החיים הפיננסי האחרון שנותר לאיראן: הכנסות מנפט, המהוות 50 אחוז מתקציב המדינה.

\*\*\*

בסיכומו של דבר, איראן איבדה נכסים אסטרטגיים, צבאיים, תשתיתיים וכלכליים. היא גם הרסה את יחסיה עם מדינות המפרץ הערביות, לאחר שירתה לעברן למעלה מ-6,000 טילים ומל"טים<sup>2</sup> והביאה על עצמה בידוד אזורי כמעט מוחלט.

ראוי לציין כי איראן התקשתה להעמיד תגובה צבאית בעלת משמעות נגד הכוחות האמריקאיים והישראליים, בין אם באמצעות יכולותיה שלה ובין אם באמצעות שלוחותיה. מערכי ההגנה ושירותי המודיעין שלה, שנחשבו לאימתניים, התגלו כחדירים. אזרחי איראן היו עדים להשפלת המשטר.

ממצא זה חושף את הפער בין המציאות לבין התעמולה האסלאמית הרדיקלית, שהציגה את איראן כמעצמה בתנופה המעצבת את האזור בדמותה. המלחמה גם ערערה את הלגיטימציה הפנימית של המשטר. מדינה הנהנית מהסכמה אמיתית של אזרחיה אינה נזקקת להרג בהיקפים נרחבים כדי לפנות את הרחובות.

ואכן, התנהלותה של איראן במהלך המלחמה הדגישה את הצד הבלתי נמנע של מלחמה זו. הרפובליקה האסלאמית שיגרה מתקפות אכזריות של טילים ומל"טים לעבר שכנותיה הערביות, השתמשה בתחמושת מצרר נגד אזרחים ישראלים, חסמה את מצר הורמוז, וכיוונה פגיעות לנקודות הרחק מעבר לאזור המזה"ת באמצעות יכולות טילים בליסטיים שהוסתרו עד כה.

התנהגותה של איראן המחישה בבירור כי אין לתת בה אמון, כי היא מהווה איום חמור על הביטחון האזורי והעולמי, וכי יש לשלול ממנה את היכולת לפתח ולשגר את הנשק האולטימטיבי.

לסיכום, המלחמה בת ששת השבועות יצאה לדרך מתוך עילה ותכלית ברורות. זו הייתה מערכה מוסרית והכרחית, עימות מוצלח, והיא שינתה את התמונה האסטרטגית לטובה.

איומים איראניים מיידיים נוטרלו, יכולותיה האסטרטגיות ספגו מהלומה קשה (גם אם הפיכה), ויציבות המשטר התערערה<sup>2</sup> גם אם יוסיף להתקיים עוד זמן מה.

\*\*\*

לאחר שנחלו ניצחון במלחמה, על ארצות הברית וישראל לנצח גם במערכה על הנרטיב: לבסס את המוסריות של המהלך ולהדגיש את צדקתן של המגבלות הקשות שיוטלו על איראן בעתיד, שהן חיוניות.

שימור הישגי המלחמה מחייב מניעת התאוששותה של איראן<sup>2</sup> אלא אם כן תוותר על תוכניותיה

הצבאות המאיימות ועל מדיניותה האזורית התוקפנית.

לשם כך, על ארצות הברית להמשיך לחנוק את איראן (ללא הקלה משמעותית בסנקציות); לבודד אותה (ולמנוע מחוות רכות מצד אירופה או מדינות המפרץ); לשמר לחץ צבאי (ללא נסיגה אמריקאית קרובה מן האזור); לפקח בקפדנות על האורניום המועשר (ולתקוף מחדש כל אתר פיתוח גרעיני שיופעל מחדש); ולתמוך בהתגבשותה של אופוזיציה איראנית נחושה (לרבות אספקת נשק).

אשר לישראל: אזרחי ישראל למדו לקח חשוב [?] לדבוק בתפיסת ביטחון אגרסיבית, הכוללת עליונות אסטרטגית גם מול האויבים הגדולים והמרוחקים ביותר. באמצעות תכנון וביצוע צבאיים יוצאי דופן, ובסיוע בעלת ברית מעצמתית איתנה, ישראל הביסה את איראן [?] ותוכל לעשות זאת שוב.

ישראל הביסה את איראן אף שזו גדולה ממנה פי עשרה, מרוחקת ממנה ביותר מ-1,000 קילומטרים, ומימנה ארבעה צבאות שלוחים על גבולות ישראל, הכוללים עשרות אלפי לוחמים ומאות אלפי רקטות.

לא פחות חשוב מכך הוא אורך הרוח של הציבור הישראלי, שהוכיח כי הוא מסוגל לעמוד בגבורה במלחמה כוללת מול איראן [?] ואף בשתי מלחמות בתוך שנה אחת.

גם בימים הקשים ביותר של הלחימה, המשק נותר פתוח. כבישים שנפגעו מראשי קרב שוקמו ונפתחו מחדש בתוך שעות. המשמעת הציבורית בכל הנוגע להנחיות ההתגוננות הייתה מרשימה. מי שאיבדו את בתיהם או נפצעו מטילים איראניים זוכים לטיפול ראוי. משפחות ציינו את חגי פורים ופסח בשקט ובזהירות, בבתיהן. החברה הישראלית הפגינה חוסן.

המחיר היה ראוי. החלופה למלחמה מוצלחת זו [?] איראן דוהרת, חמושה בנשק גרעיני ובאלפי טילים בליסטיים [?] הייתה חמורה לאין שיעור מכל מה שחו אזרחי ישראל.

פורסם באתר JDN, בתאריך 16 באפריל 2026.

\*הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.